

סיכום המשך בשעה שהקדימו **תער"ב**

סקירה כללית המסויימת לראות את היקף המשך
וסיכום כלל-פרטiy המקל להבין את קשר העניינים ומהלך המשך
וציונים אחדים להשלמת סיום המשך שלא הגיע לידינו

נערך ע"י הרה"ת ר' לב שיחי לייבמן

- מהדורה שנייה -

כתובת לשלוח העורות: 770Leibman@gmail.com

ראשל"צ, אה"ק ת"ו. חג השבעות תשע"ב

שנת המאה לתחילת אמירת המשך

סקירה כללית

מהדברים הייחודיים של המשך תער"ב הנראים בפשטות לעין כל, היא ההרחבה הנפלאה ("נפלאות לגבי נפלאות" של המשך תרס"ו) בביורי העניינים של תורת החסידות, הן בענייני השכלה ובן בענייני עבודה, וכפי שניתן לראות בסקירה שלפנינו:

שנה א' (שבועות תער"ב - שבועות תער"ג)

עמודים נ-פה: [מעל 80 עמ'] מה הוא אור פנימי.

עמודים פר-קנה: [מעל 70 עמ'] מה הוא אור מקיף.

עמודים קנט-רמן: [מעל 80 עמ'] שלשה פירושים ב"ספריות" ,

שנה ב' (שבועות תער"ג - שבועות תרד"ע)

מבאר את ההפרש בין המשכה (הגילוי אלקות) **דאות** למשכה
דמתן תורה:

עמודים רנא-שטיין: [מעל 60 עמ'] על המשכה **דאות** (שהיא הינה למ"ת).

עמודים שטוז-חטבא: [מעל 140 עמ'] על המשכה **דתורה**³ (איך שבחכ' דתורה יש בה בעולם עד עצמות א"ס ב"ה).

חצ'י שנה ג' (שבועות תרד"ע - שלחי תרד"ע)

מעל 140 עמ' - **סוגיות תהו ותיקון:**

עמודים תפורתכו: [מעל 40 עמ'] מה החסרונו בעולם התהו.

עמודים תקוז-תקופר: [מעל 50 עמ'] איך הנ"ל נתקן בעולם התיקון.

(1) והוא הקדמה להבין מה זה אור מקיף (כתר).

(2) והוא כדי להגע לדרגת היכי בגובה **או"ם** שישיר שם עדין לשון ספריות.

(3) והוא תכלית כל המשך לobar מוה וה תורה, כי הוא המשך של **שבועות** (מ"ת) שלא כהמשך ר"ה תרס"ו, שבabar תכלית בריאות העולם והאדם.

עמודים תקיפה-תרכא: [מעל 50 עמ'] איך כל הנ"ל הוא באורות
וכלים, ובעבודת השם (נה"א וננה"ב).

עמ' תרבא ועד סוף החמיש שhaniיע לדיינו: [מעל 850 עמודים]

- מדבר על ההפרש בין תורה (מלמעלה למטה) **لتפלה** (מלמטה למעלה):

עמודים תרבא-תרכז: [75 עמ'] - מבאר איך שמיל' (כח הפועל בנפעול)

יורדת ונשפתת הכי למטה, ולכן צריך -

עמודים תרצות-תשיב: [16 עמ'] - לרומה מלמטלם"ע (**תפלה**),

עמודים תשיב-תשעה: [מעל 60 עמ'] - ולרומה מלמעלם"ט (**תורה**).

עמודים תשיעות-תשצ: יתחיל לבאר את ההפרש בהמשכה בין תורה
لتפלה.

עמ' תשצ זайлך: מוסיף לבאר בפרטיות ההפרש שביניהם:

עד ח"ג ע' א'שMatt: [מעל 540 עמודים] - ביאור עניין **התפלה** ע"פ תורה

הרב המגיד על הפסוק "ועשית שתי חצוצרות".⁴

עמוד א'שנ ועד סוף החלק שנמצא: [כ-125 עמ'] - בעניין התורה על

הפסוק "נור מצוה ותורה אור".

אודות הסיום החסר, ראה لكمן בסוף הסיכום המפורט.

⁴ וראה גם בי הצ"צ על תורה זו (נדפס בהוספות לאו"ת להה"מ).

סקירה כללית-פרטית

שנה א':

בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע, ירדו מלאכי השרת וקשרו להם שני כתרים כו',

פרק א': לברר מה הוא כתרי⁵, בח' מקיים, ובמשל בנפש - כח הרצון,

פרק ב-'מ"ח: מקדים לברר בח' או רגנימי⁶, וכל המדריגות שבו לעלה מעלה, עד ע"ס הגנות שלפניה"צ,

פרק ב'יד: משל על אור פנימי מכחות פנימיים בנפש.

פרק ה-'ל"ב: מביא ראיות שהאור בעצם (לא רק מצד הכליז) הוא או"פ ויש בו ציור ע"ס.

פרק ל-'ג-ל"ה: מעלה ומטה באור מצד הכליז (בנפש, בעבודה, בעולמות בי"ע).

פרק ל-'ז-ל"ז: מעלה ומטה מצד האור - בריבוי ומייעוט האור.

פרק ל-'ה-מ"ה: מעלה ומטה במחות האור (בנפש ובעבודה ובעולמות בי"ע).

פרק מ-'ד-מ"ה: אור מקיים איננו כמו או"פ. או"פ הכל לצורך עולמות-

פרק מ"ז: מל' לצורך עולמות. וגם מדות. פמ"ז: וגם חוו"ב⁷.

פרק מ"ח: ואפי' ע"ס הגנות ג'כ לצורך עולמות. משא"כ האו"מ:

(5) ל' הפ' בכתר חור בפקכ'ו. מה ששאל מהמלאים - להעיר מהబיאו בסוף ח"ג אודות סיוע המלאכים לנו"י.

(6) לא רק כדי להפליא אח"כ המקיים שלמעלה מהפנימי (כג"ל הערא 2), כ"א גם בשביל הפ' הנמור יותר בכתר, שהוא שרש האו"פ.

(7) וגם חוו"ב הכלולים בא"ס ב"ה (לפנזה"צ) שהו"ע ידיעת עצמו, הנה גם זה נאלץ לצורך עולמות. וראה בוה דיק וcheidוש נפלא בסה"מ מלוקט ח"ד"ה אתה הראית ס"ה.

פרק מ"ט-ג"ב: או"מ אין בו התחלקות, مثل על זה בנפש (ובעבדה) מרצונו.⁸

פרק ג"ג: הנמשל, אור (לעומת שפע שהוא או"פ).

פרק נ"ח: הפרט ההפני ברכzon, שתפיס בכללו - בנמשל.

פרק נ"ט-ע"ט: דרגות במקיפים:

פרק ס"ב: ב' מקיפים כלליים, לפני הצמצום (טה"ע) ואחר הצמצום (טה"ת, א"ק) בנפש, בעבודה ובנמשל.

פרק ס"ג-ז: למה צ"ל מקיפים פרטיים.

פרק ס"ז: מקיף פרטי **דאצילות** (כתה).

[פרק ס"ח: סיכום על כל הנ"ל].

פרק ס"ט-ע"ט: מקיפים פרטיים **דבי"ע**, בעבודה.

ואגב יbaar המיחד שבמקיף הכללי דמל' על בי"ע, שיש בה כח העצמות.

ויסים שלמרות כל הדרגות במקיפים (נرنח"י) מ"מ אי"ז התחלקות].

פרק פ"פ"ב: מיישב מ"ש בע"ח שבעיגולים (או"מ) יש מעלה ומטה.

פרק פ"ג: שואל ממה'ש בע"ח שבעיגולים (או"מ) יש ע"ס [התירוץ - פקכ"ה].

וליישב זאת, מבאר **בארכיות מה זה ספריות מהדרגה הכי נמוכה עד למטה מעלה**, על מנת (א) למצוא היכן שיר ספריות באור מקיף (ב) איך שיר באור מקיף **עشر ספריות**:

(8) ראה ד"ה ועתה ישראל תשכ"ז (סה"מ מלוקט ג') ס"ה ואילך.

(9) ראה ד"ה ביום עשתי עשר (סה"מ מלוקט ח"ג) ס"ה. תוכן הלו פרושים מלמטלט"ע: מספר הי"ע ההגבלה והצמצום. **סיפור** הוא גילוי, אך גילוי לאולות שהוא ג"כ ע"י ירידה וצמצום לפי ערך כל המקבל. **ספר** - שקובף, גילי בלי שום צמצום.

פרקים ב"ג-צ': ספירות לשון מספר (שיר באורות, אמנים אורות הם בעיקר בלי מספר, ומספר בעיקר שיר בהקלים, ובעיקר במלכות).

פרקים צ"א-ק"ג: ספירות לשון סיפור:

פרקים צ"א-צ"ד: כלים מספריים (מגבילים - ועי"ז מגלים) אורות.

פרק צ"ה: אורות מספריים אלקות למטה.

פרקים צ"ו-צ"ח: אורות מספריים שרשן עד ע"ס הגנוות.

פרקים צ"ט-ק"ג: מספריים גם אוא"ס הבלתי גבול, ד"ע.

פרקים ק"ד-קב"ד: ספירות לשון ספרי:

פרק ק"ו: גם מלכות דאצלות היא בבח"י ספרי,

פרק קט"ז: אמנים בעיקר הוא בפנימיות הכלים,

פרקים קי"ז-ק"ב: בהואר שלמעלה מכלים (ספריו - בח"י חכמה),

פרקים קב"א-קב"ד: לעללה מacists, בכלים ובאורות. [ספרות לש' ספרו].

פרק קב"ה: על פי זה יובן איך שיר ע"ס בעיגולים (הנ"ל פפ"ד).

פרק קב"ז: ג' הפירושים בכתור הנ"ל פ"א.

שנה ב':

יבאר כי האבות המשיכו משורש האו"פ והתורה היא המשכה מאו"מ

פרק קב"ז: סיכום על מה שנלמד עד כה (בשנה א') בעניין או"פ ואו"מ.

פרק קב"ח: י חדש לנו דבר בהאו"מ. דאמנים נת' לעיל שהוא רק "לגולות עצמותתו" (ולא פועל איזה דבר בעולמות), מ"מ המשכטו ג"כ בשビル העולמות, להיות בהם "ביטול למציאות בבח"י העדר" ("אין בעצם" שלמעלה אפי' מד"ע דחכ'), **"וכמשיות בעזה"י"** - בעניין התורה. וכנראה זהו הנחת היסוד לכל ההמשך בעניין הגליי דמת בח' מ"ה.

פרק קב"ט: י חדש לנו דבר בהאו"פ. דאמנים נת' לעיל שפועל (לא רק התהווות העולמות אלא גם) גילויALKOTOT (וביטול) בעולמות, מ"מ ע"פ השתלשלות (במאמר קו המדה) מסתויים האו"פ (או הרקו) במל' דאצלות, ויש גזירה (פרסא)¹⁰ שלא ירד למיטה בבי"ע (לחיותם בח' יש נפרד ואין כלים לאור האלקוי), וכדי שהאו"פ יAIR בבי"ע הוא בכח האו"מ (**"וכמשיות"י**).

פרק קל"ל¹²: להבין ההפרש בין המשכה דabort למת' [עה"פ וארא אל אברהם כי באיל שדי¹³]. לפניו האבות - תהו (שהיה האלקות בתהיישותם בעולם), אבות - תיקון שהוא"ע ריבוי הכללים¹⁴. והairo הגליי בנשומתם. בעבודה - שדי שאמר די(lnah) בכו'.

פרקם קל"א-ג: כללות המשכת השתלשלות, דכל מה שלמטה (אורות, כלים, נבראים) הם האררת (זריעת) שרשם (אור זרווע).

(10) "ויהו דבני רומי לירדו כי והו"ז כגען אם אני לא עבור אליך כי ואם אתה לא תעבור אליו כי". שזה נת"ל פק"זיק"ח מה שרצה לבן להפסיק בין לבן הקדושה. ושם פק"ט-קט"ו מה שתיקון זהה יעקב אבינו (גילוי אבותה), עי"ש הסביר.

(11) ראה לקמן פקמ"ב לגבי האבות.

(12) הנה עד כאן דיבר הכל באצוי (ומעליה), ועתה ידבר ארך כהן"ל ממש בבי"ע.

(13) ראה בואה ד"ה והוא תשל"ה (סה"מ מלוקת ח"ה).

(14) כדלעיל ד"ה והוא עומד עליהם.

סוף פרק קל"ג: ברכה (גolio) עד בליל ד' (אל שדי), היינו המשכה ממקור השתלשלות.

פרקם קל"ד-ז: יALAR ע"פ ענין ייחוד ישס"ת (או"א תתאיין) בח"י בינה.

[המכוואר בפקל"ז י"מ בענין או"א עיליאן (עצמות המוחין) שמאיר בהז עצמות או"ס - שייך להגilioי **דמ"ת**].

פרקם קמ"א-ב: האבות המשיכו¹⁵ עלמא דאתכסיא (או"א תתאיין בינה).

פרק קמ"ג: והוא"ע [- המשכת האבות] (שדי) - די מחסورو [משא"כ מ"ת עשירות, וראה בכ"ז ל�מן ח"ב ד"ה פדה בשלום, שם שם"ת עוד לעלה מבחי עשירות].

פרק קמ"ד: שדי - משדר מערכות, ניסים המלווהים בטבע [משא"כ ניסים גליים - שייך למ"ת, ראה ל�מן ר"פ קפ"וו: ח"ב פשל"ב ע"מ תרפה]. ושרש ההמשכה מישר ומקור ההשתלשלות¹⁶ (שדי - שאון העולם ומלאו כדאי לאלקותן).

פרקם קמ"ד-ה-קג"ז: תוספת ביאור בהנ"ל¹⁷:
קמ"ה-קג"ז: החידוש של האבות (על השתלשלות בריאות העולם) שהמשיכו אצילות ממש למטה.

פקג"ז: החידוש של מ"ת על האבות.

פרק קג"ח: קו המדה (בריאות העולם) וקנה המדה (אבות).

(15) לא רק שהעולם הוא אלקות כנ"ל עד פקל"ג.

(16) דהיינו ע"ס הנוזות שלפניה"צ. דינה נת"ל פ"קכ"ט שכדי שייה' גilio (כלשהו) למטה בבי"ע הוא בבח האור שבבחי' א"ס. ושם (ס"ע רג) שע"ס הגנוות, לבבי אוור והקו נק' **סובב** (ראה פק"ז). ובזה יומתוק ביתור הקשר בין המתבادر שנה' א' לבין ההמשך.

(17) ראה ס"מ תרש"ה ס"ע רעה ואילך. סיכום פרקים אלו ראה ל�מן ח"א ע' תפטע.

(18) כאמור אריך היא ההמשכה שלא ע"פ קו המדה. קמ"ה-קג"ז: יALAR השתלשלות.-Amziut קנא-קנב: שלא ע"פ השתלשלות. מאמר שאות"ז: לצורך אצ"י - מדות במחות המוחין, פנימיות ועכימות המודות. לצורך ב"ע - חיצונית המודות. מאמר שאות"ז: לעללה ה"ע איזה וחיה' חד, ואיזה וגורמו חד.

עד כאן החילוק בין (בריה"ע לאבות ובין) אבות למת'ת (הינו שהאבות זה עדין לא המשכה דמת').

פרק קג"ט: תורה - המשכה עצמית (גם כמו שירדה למטה, בלי שינוי). ויתחיל לבאר שהتورה - המשכה מעצימות האצילות בבי"ע¹⁹ (כלעיל פקכ"ט).

פרקים ק"ס-א: אצילות ממוצע (הן להתחוות והן לידע אלקות) הנה כמו"כ

פרקים קמ"ב-ק"ע: תורה היא ממוצע, ע"פ קוב"ה אסתכל באוריינית וברא עלמא. ויש בה ב' דרגות (חכ' דא"ק - כלל. ואב"ע - פרט).

פרקים קע"א-ד: ביאור ב' דרגות הנ"ל בתורה²⁰ - ע"פ דוד זמירות קריית.

ריש פרק קע"ה: חוזר להנחת יסוד הנ"ל פקנ"ט שהتورה [לא רק ממוצע כמו אצילות וא"ק כו' כ"א] היא **גופא עצמות** (כמ"ש אתה הראית, כמ"ש لكمן ח"ב עמ' תתקצzo).

פרקים קע"ה-קפ"ב: והינו **בפנימיות התורה**, אוריינית וקוב"ה **כולא חד**²¹, משא"כ חיצונית התורה שהיא רק מתקשרת בקוב"ה (תלת קשרין כו')²².

פרק קפ"ג: מנח יסוד חדש שגם על **חיצונית התורה** נאמר אוריינית וקוב"ה **כולא חד**,

(19) מקרא משנה תלמוד - להעיר מלמן ח"ג.

(20) כוח שליל ידה הוא תיקון ובני העולם, ומה שהיא תעונג עצמי.

(21) כי אם אמרם שישrael מתקשرون באוריינית, ואוריינית בקוב"ה, נמצא שהتورה היא ממוצע (ולא שהיא גופא קוב"ה). משא"כ בהלשן אוריינית וקוב"ה כ"י.ח. ועפ"ז מובן המשך העניינים כאן.

(22) מה שבפנימיות התורה גופא יש פנימיות וחיצונית - ראה ד"ה תורה צוה (ס"ד) בסה"מ מלוקט ח"ה.

פרקם קפ"ד-רב"ז: ויבאר²³ איך שהוא מצד התענוג الملובש בתורה (חכ').

פרקם קפ"ד-ז: האלקי אתה (חו"ב זו"ג) **ארוממן** (מלמטלמ"ע, ק"ש, עד פנימיות הכתה, עי"ז) **אודה שמן** (מלמעלמ"ט, אוור חדש, עד מל' (שם) וב"ע, לעשות נס²⁵, ביטול ק"נ²⁶), ויבאר סדר המשכנת האור חדש: **כ' עשית פלא:**

פרקם קפ"ז-קצ"א: המשכה מהכ' לבינה (אולפנא).

פרקם קצ"ב ואילך: המשכה מכתר בחכ' (פלא):

פרקם קצ"ג-ה: כתר - מומוצע להמשיך עצמות בנאצלים ונשומות.

פרקם קצ"ז: אאל' שהמומוצע (דכתה) הוא באורך ועתיק, כ"א ב' בח"ס. ויקדים לבאר:

פרקם קצ"ז-ט: ב' בח"י בחכ' (עלי' וירידה. הפשתה והלבשה. שמה זובן ב' הבהיר בח"ס).²⁷)

פרקם ר"ג: בח"ס מתלבש פנימיות עתיק²⁸ (ובגולגולתא [רצון] - חיזוניות).

פרק ר"ד: אך לפי זה איך ח"ס הוא מקור לחכ' הגלי? והענין, כי יש -

(23) לנראה הביאו (מכאן עד פ"ש בסוף ח"א) מיוסד על **ביואה"ז להצ"א** (שמצין בפנים ר' פ' קפ"ד) ר' א' ע' תקיך ואילך (בנוכחות אחר - סה"מ תקס"ח ע' רצא): החלק הראשון (פ' קפ"ד-רכז) מיוסד על פ' זי' ט' שם. והחלק השני (פ' רכח-דיש) מיוסד על פ"י שם.

(24) להעיר שפסוק זה (ישועה כה, א) הוא מייעודי הנואלה.

(25) עיין לעיל פ' קפ"ד.

(26) חור לענין זה (ביטול דק"ג) ל�מן פ' ריב, רית, רכב. ולהעיר שלעיל (פ' קעאי-קעדי) ג'כ' דיבר מה שהתורה מכירתה הקליה.

(27) ריש פ' ר. ויחווו לזה ל�מן פ' רה ואילך.

(28) שוזחי הדרגה העליונה שבח"ס, שמלבישה לפנים' עתיק (עצמות כ'). והדרגה התחתונה שבח"ס - מקור לחכ' הגלייה - ל�מן פ' רד ואילך. וורה ר' פ' רכג.

פרקם ר"ה-ז: ב' בח' בח"ס²⁹ (מקיף דאו"י ודאו"ח). [ולפנה"צ - עיגולא וריבוע].

פרקם ר"ח-ט: שמהן נ麝ך ב' מיני המשכות בהשתלשלות. ויבאר ע"פ עניין -

פרקם ר"י-רב"ב: ריח הקטרת (מקיף דאו"י) וקטרת דיווה"כ (מקיף דאו"ח). בעבודה - רעו"ד ותשובה, חי' ויחידה, ב' נחיריה אף.

פרקם רב"ג-ז: וע"פ כהנ"ל מובן איך שח"ס מMSC עצומות בנאצלים ונשומות³⁰. והוא"ע הסתר הגלות³¹ [דמצרים שה' הקדמה למ"ת, וכמו"כ גלוות] האחרון להיות גילוי העצומות (עין בעין יראו)³² לעתיד.

(29) והדרוגה הנמוכה בח"ס היא מקור לח' הגלי' - כן מתרץ בר"פ רח.

(30) כدلעיל פ' קציה.

(31) להעיר שאז בדיקת הchèלה מלחמות העולם הראשונה.

(32) ראה גם לעיל פ' קלח' קם.

שנה ג':

פרקם רב"ח-ד"ש: יבהיר איך שהתורה היא עצמות מצד החכ' דתורה גופא (ולא רק מצד התענוג الملובש בה), כנ"ל פקפ'ג.

פרק רב"ח: חכ' בח' מ"ה.

פרק רב"ט: מ"ה עושה התכללות ההפכים, בח' תיקון.

פרקם ר"ל-רל"ז: דהנה, בתהו יש פירוד מצד הרוממות והתווך של כל ספירה (ז' מליכון), והוא בבח' האורות.

פרקם רל"ז-ט: וגם בהקלים דתהו, מצד שכ"א בשלימות בעני עצמו.

פרקם ר"מ-רמ"ט: ע"פ שלוי שלוי כו' מדת סדום, יבהיר שיש השפעה גם בתהו (באהורות) מצד הרוממות.

פרקם רמ"א-רמ"ז: או"מ ואו"פ (אור ושפע), לבאר מעלה השפעה [רמארמב: או"מ לא מותלבש, במיela לא משתנה. או"פ מותלבש ומשתנה, אך יש בה יתרון מעלה מצד המקביל. רמארמו: או"מ, כמה שיפעל על הפנימי, איןנו מותלבש - מעניין השבת: רמד: תפlein (חול). רמה: מה שמקיף בחול, נעשה פנימי בשבת. רמו: מקיף דשבת. רמז: או"פ].

פרקם רנ"א-ט: בתיקון יש התכללות באורות,

פרקם ר"ס-רס"ב: וגם בהקלים.

פרקם רס"ג-רע"ח: וכ"ז ע"י מ"ה החדש.³³

הנה עד כה דיבר ש"ה פועל **התכללות** (זוזה נעדך לגמרי בתהו להיותו עולם הפירוד, כמשנת'). ומעתה יבהיר עניין נוסף במ"ה, שפועל **bijtol dhnachat umzot** (שבתהו יש ג'כ bijtol³⁴, רק אינו כפי הכוונה³⁵ כו').

(33) ד"ה **חתת**: משל מאור הפנים והבל הדיבור (ראה ד"ה תקעו תרש"א). ד"ה **blk**: משל מראה' ושמייה. ד"ה

מחס: נמשל מ"ה מעצמות.

(34) ואדרבא, ביטול בתכלית, כמ"ש ס"פ רעז, ר"פ רצז.

(35) וצ"ק מחידוש אדומי"ר מהר"ש בוזה (מובא בלקו"ש חט"ו ע' 91) שהוא ביאור יותר עמוק.

פרקם רע"ט-רץ"ט: באורות וכליים³⁶:

פרקם רע"ט-פ"ב: האור הוא אין,

פרק רפ"ג: ואעפ"כ יורך בהכלי (בחוי' יש),

פרק רפ"ד: והוא ע"י שמחלייפים טבעם,

פרקם רפ"ה-רץ"ד: שהכלי הוא מיש לאין (ובעיקר הוא בפנימיות הכלים, יחו"ע),

פרק רצ"ה: והאור הוא מאין ליש,

פרקם רצ"ו-רץ"ט: ויש בזה ד' אופנים שהמזינה לא כפי הכוונה (תהו), ויבאר תיקונים ע"י שם מ"ה.

פרקם ש"ש"ג: ויבאר ד' אופנים אלו ותיקונים בעבודה, בהתכללות נה"א ונה"ב,

פרק ד"ש: ויבאר [תיקון הב'] מעنى התכללות³⁷ תורה ותפללה, **תפללה היא מיש לאין, תורה היא מאין ליש - וכמשית.**

* * *

פרק ש"ה: מכאן ואילך תוס' ביאור בכל הנ"^{לט} ע"פ ארוממן אלקי המלך וابرכה שמן,

פרקם ש"ו-ש"ז: הבדל בין שם לאו"מ (גilio העצם).

פרקם ש"ח-ש"ט: הבדל בין שם לאו"פ (חיות).

(36) לדפנ"ז דבר בתכללות האורות ביןם לבן עצם (אור החסיד עם הגבורה) ובכלים ביןם לבן עצם (כל החסיד וכל הגבורה). וזה דבר בתcheinות האור עם הכלים והכלים עם האור. והחדש בש"ל בלא"פ: הנה אור החסיד ואור הגבורה, עם יויתם הפסים (כאש ומים) מ"מ שניהם באוטו אופן מציאות - בחוי' אוור, והחוליק הוא רק בציורים. כמו"ג כל החסיד ביחס לכל הגבורה, משא"כ אוור (חחסיד) עם כל היחס מהיות מנוגדות בעצם מציאותם, כפי שהולך ומਬאר פ' רעט-רדף.

(37) על כרחך שכוננו לבאר התכללות דתורה ותפללה, וכדמוכת מפורש יותר לעיל (ע' תרו) "וכמשית בעניין התפללה כשהיא ביטור על עסוק התורה". ונראה שعنין זה לא נגמור בהמשך שהגיע עד ידינו.

(38) עד כאן דיבר על המשכת העצמות בחייבת דתורה (עה"פ ה' אלקי אתה ארוממן נ"י עשית פלא), מכאן ואילך מדבר על המשכת העצמות **במלכות ובעולמות** (עה"פ ארוממן אלקי המלך ג') על למטה מטה, לבאר איך התורה פועלת ביטול עצמי בתרוך מציאות היה.

פרק ש"י: או"מ או"פ ושם בنمישל למעלה (שם - חיצונית המל', אלקי המל').

פרק ש"א: אלקי לש' כח (לש' אלקויות - יבהיר לקמן פ' של ואילך). כח מורה על התחדשות³⁹, ולברר עניין כח ופועל יקרים שיש:

[כרך שני - ה'עת"ר]

ד"ה תקעו: העלם וגilio⁴⁰. בעבודה - תפלה שנתק' לב.

ד"ה אර"א: אין ויש. בעבודה - תשובה בבח' הייש.

ד"ה אני פיש"ב-שב"א: עצם והתפשות⁴¹ (עיקרו - שמעין מקומו). פרקים שב"ב-שב"ג: כח ופועל (עיקרו - שבאבתחדשות).

ד"ה בנסחר (שכ"ד-שכ"ז): חילוק בין כח ופועל (חיצונית המל') לבין אין ויש (פנימיות המל').

ד"ה ולקחתם (שכ"ח-שכ"ט): מעלה עניין כח (גם בקבו הגilio).

ד"ה למן דעת (ש"ל-של"ז): כח למעלה דבוק, עד עצמות אווא"ס (כנ"ל פשי"א).

הנה מכל הנ"ל (מפשי"א) נתבאר שכח הוא בח' הפ' תחתונה באלקויות, שמתלבש בנבראים [וגם מה שהכח למעלה דבוק - גם זה רק בהתחדשות], וצריך להיות -

ד"ה שמי"ע (של"ה-של"ח): ריבוי צמצומים כדי שייה' בח' ב כח |⁴². ועל כן צריכים -

ד"ה בראשית (של"ט-ש"מ): לרוםם בח' כח עד "רוממות" (-כתר מל', שרשו ברוממות העצמות כמשנת ל פש"ה, פנימיות הכתרא).

(39) ההתחדשות דכת: (א) עניין הכח מן העצם. (ב) מכח כללי לכח פרטני. (ג) מכח פרטני לפועל גשמי. (ד) הפועל הגשמי הוא היפך טבעי [במשל דרכאת אבן, ובמשל בהתחווה, שלון צל' בכל רגע חדש]. (ה) בהחומר פועל צורה [ביברטיות - מחנוור (היולי הפשט) לצורה (התגלות הד"י). ומוצרה לתיקון].

(40) מעלו על כח ופועל - שהוא מעין מקומו, וחוירנו (כיוון שאינו בא בתחדשות) - אין בו (א) הפלאות הולין (ב) ביטול התחתון (ג) תוספת אוור�ש.

(41) תפס כעין ב' המעלות: מצד אחד הוא התחדשות, ומצד שני הוא התפשות מקומו.

(42) ויבאר ב' צמצומים מז"א למיל', ועוד ב' גבורות לצורך היחיד.

ד"ה נח (שם"א-שם"ז): **קימת המל'** מלמטלם"ע - ע"י **תפלה** (צלוותא דמעומך).⁴³

פשם"ז-שע"ז: לרום המל' מלמעלם"ט:

ד"ה לך-זורה: מל' נק' כה, ז"א בח' זה (גילוי).

ד"ה חי שרה: בינה נק' כה, חכ' נק' זה.

ד"ה תולדות: ובמיוחד - חכ' **דתורה**, בח' זה (מ"ה, ביטול עצמי).⁴⁴

ד"ה ויצא-קטנת: חיצונית הכתור - בח' **כה** (רעוד, **תפלה**), פנימיות הכתור (שורש התווה) - בח' זה.

ד"ה פדה בשלום⁴⁵: המשכת חי' זה (פנימ' הכתור) במל' (בח' כה) בקביעות⁴⁶ (שהגשימות גופא אלקות, אפהון אל עמים).

ד"ה וישב: והחילוק בין ב' האופנים (לרום מלמטלם"ע או מלמעלם"ט) כמו החילוק בין ג"ע (שנדרש הזדוכותכו) **لتתחה"מ** (שכל ישראל יש להם וכו').

ד"ה נר הנובה: ובעבודה הוא **תפלה** (פשפ"א-יב), ותורה (פשפ"ג).
ביור עניין התפלה⁴⁷, **איך שהיא מלמטה, ע"פ תורה הה"מ: שתי חיצירות,**

(43) להעיר שלעיל ח"א פק"ט דיבר מען והקמות המל' **מנפילה**, וכן מדבר על הקמות המל' **משיבה**.

(44) **כدلיל פ' רכח, רעה.**

(45) **צינים אחדים מכ' ק' אדרמור** נשיא דוריינו למאמר זה - נדפסו בהוצאת תשנ"ב הספרות לח"ג (ע' שלן). רקמן רח' ג' (ע' א'רח) מצין למאמר זה. והוא ד"ה פדה בשלום תשכ"ו (ס"ה "מ מלוקט ח"ז). ונראה כי במאמר זה משתקפת **תבלית הנזודה של כל החמש** (להמשך העצמות במל' ע"י תורה מלמעלם"ט). ואולי עפ"י יובן ג' ב' איך צ"ל סיום הרמשך.

(46) דלקותה, מה שvae מלמעלה אינו פניו כי, ע"ז מבאר דאדבא ואדרבא כי.

(47) לכורה כבר ביאר את הענן לעיל פ' **שפאי-שפיג** (ווחילתו בר"פ שעחד). ואולי י"ל, דהנה לכורה מה גראה תפלה מותורה, שהרי תפלה ה"ע גלי הנשמה, וכשים שאורייתא וקוב"ה כולא חד, כן יישראל וקוב"ה כ"ח? - זאת בא לבאה, שתפלה כל עניינה הוא בנשמה כמו שידרה **למטה** בחושך וצמצום כי לעלות מלמטלם"ע בה' עבודה, וכוק לולבrect החצומים כי, ע"ז מובן מהתורת הה"מ.

ולכן מיד בהתחלה שלול הפי' יונתי תומתי תאוותי שהוו בח' היחידה (עצמות הנשמה שלמעלה), כ"א הכוונה בח' צורה היא לנשמה שלמטה, שפועלת בעולם.

פרקם שפ"ד-פש"צ: כביכול שהקב"ה בלי ישראל רק חצי צורה (ע"פ אנכי שלומי אמוני ישראל⁴⁸).

פרקם שצ"א-פתח"ד: אדם בלי הקב"ה רק דם, וצריך האל"ג - אלופו של עולם⁴⁹.

פרק ת"ה: הקב"ה הילך (במצומים כ') **לקראת האדם** - נשמות דעתci.

פרקם ת"ז-פתח"ח: והאדם צריך לילך **לקראת הקב"ה** (מן הפירוד אל האחדות כ')⁵⁰.

פרק ת"ז: לפROSS מכל הגשמיות (סור מרע. ואח"כ) **עליה דרך כל העולמות** [ב' פירושים: 1. ב"ע. 2. היינו עליה ויצא מן העולמות - ע"י העולמות עצם, והוא אחורי שהקב"ה עשה מצומדים דרך כמה עולמות כנ"ל פת"ה].

פרק ת"ז: ליצאת מן העולמות (חיצונית הלב, אין ראה) **ול להיות באחדות** (פנימיות הלב, אין הב').

פרק ת"ח: ויהי באחדות עם הקב"ה (פנימיות המוחין) **עד שיבוטל במציאות** (כוונה פנימית שבמה) **ואז יקרא אדם** (אידם, אדמה לעליון עד אציו).

פרק ת"ט-ט' עמ' תרצז: מבאר יותר בפרטיות הצמצומים הנ"ל **פת"ה** (ובעיקר - עניין הפרסה). דלעיל ביאור הצמצומים לנשות דעתci, וכן ביאור הצמצומים לנשות דברי"ע).

פרק ת"ט: מראה אדם (אציו, ע"ס); [דמות כמורה אדם - נשות דברי"ע].

פרק ת"ז: צ"ל פרסה (שלא מספיק צמצום דמיעות וכליים);

(48) לקמן ח"ג ע' א' שמט. להעיר שכן (פ' שפ"ד-שצ) מנבאר "בדרכו אגב" את כל סדר ההשתלשלות מלפה"צ עד מל', לבאר פרט מסוים. וכן דרכו בכ"כ מקומות בהמשך.

(49) מביא כל סדר התפללה למדורגותי: מודה אני, ברכות השחר (נת"ל פש"ס), קרבנות, הדר, פסוד א' ברכק"ש, ק"ש (רויש אש), וכ"ז בנר"ן המלובשים בגוף. עניין התפללה להתחבר עם הנשמה שלמו"מ מהגוף, רוח ריש אש פנימיות המוחין, ולפעלה מהה - הכוונה פנימית שבמה (בח' ח'). מכאן יובנו הדורות בה מדבר בקונטרס ההתפללות לאדה"א.

(50) ע"פ משנן' לת' פ' שצאי'יד.

פרקם תי"א-פתח"א⁵¹: יבהיר ד' עניינים: אורות כלים לבושים והיכלות. תכליתו: עולם הפי' היכל (ב"ע), וזה אפ"ל רק ע"י פרסא. [תיאיב: או"כ. תיג: לבושים לא כמו כלים. תידעתה: בכללות - או"כ באצ'י, ע"ס דבר'ם לבושים (מחדו"מ). אמנם בפרטיות - או"כ לבושים והיכלות הן ד' דרגות אב"ע].

עמ' תרעה - תרצו: פרסאות באצ'י (מאו"א ל"א) ולמעלה מאצ'י (מח"ס לח"ע), שאין מעלימות לגמרי, אלא שאייב מעילא לתאתה (מהותם מהות). עפ"ז יבהיר שגם פרסאות שלמטה אין מעליות לגמרי (ביטול).

עמ' תחצ'ז-תקבחה: כ"ז הוא בשל הנשומות, שירדו למיטה מהפרסה (נשותם דברואה)⁵². וירידתן ע"מ לעשות לו ית' דירה בתחרותנים⁵³, ע"י עבודה להפוך צמצומים הנ"ל, אתהPCA חשל"ג.

ד"ה מצה זוז-ד"ה במדבר: ב' צמצומים (בהאו"מ ובהאו"פ), אתהPCA חשוכא לנהורא - גilio האו"פ⁵⁴, מרירו למתקא - גilio האו"מ.

עמ' תתקמנ-תקנא: הצטום בהאו"פ ע"י הכלים (רשימו, א"ק, ע"ס בינה], ב"ע).

עמ' תתקנב-תקנו: ישנו צטום בהאו"פ גם באופן של סילוק.

עמ' תתקנו ואילך: יבהיר כל הפרסאות שעובר האו"פ:

(51) סיכום פרקים אלו ראה ברד"ה וידבר גו' ויקחו לי תרומה.

(52) עד כאן ביאר איך הקב"ה עשה כמה צמצומים כ' לחתרב לאדם, שיסבול בהירותו, ויכול לעולות. מכאן ואילך - הצטומים בכדי שייה' חושך ועובדת של אתהPCA כי. ובזה יובן מדוע עווה"פ אותן פרסאות כי.

(53) ע"ד מיש בתニア פל"ה למה נברא הבינו?

(54) ע' תקצ'א, ע' תתקנא.

(55) אצל דרשו רשותות מקובל לצין, כי מאמר זה נאמר ע"י אדנו"ע סמוך לרבר מצוה של כ"ק אדמוני רשייא דורינו (ידעו בנורוג ורב"ג שהיו אמרים ד"ה על הבר-מצוות של מלאי מקום), ומדובר בעניין והגלי דלע'ל, וכנראה שעליינו מיסוד ד"ה גנלה תשטו".

(56) תחילת המאמר הסמוך של שבועות - סיכום על כל הנ"ל (להעיר שלעיל ח"א ע' רcg - חשל"ג ומרירו למתקא הם תורה ותפלת).

ד' פרסאות למעלה מאצ'י: יגת"ד, פאות, קרוינה דאוירא (בין מו"ס לגולגולתא), ופרסא דא"ק. שיער הראש (ע"ס דגולגולתא) משפייע לזוקן (יגת"ד) ע"י הפיאות (ב' היות, בח' מלכות).

עמ' תתקפנ-תתקפו: ג' פרסאות [תתקסדי-תתקעו]: בין אווא"ס לחכ' אצ'י עה"פ כמיס הפנים גו'. עד תתקפף - בין מוחין למדות. עד תתקפו - בין אצ'י לבי"ע.

עד כאן באריכות על הצמצומים ופרסאות,

סוף עמ' תתקפה זאלך: על הפיכתם - **חשוכה לנהורא** - הפיכת הצמצום דאו"פ, ומיריו למיתקה - הפיכת הצמצום דאו"מ (כנ"ל ד"ה מצה זו).

ד"ה זיידבר אלקים: הנה להפוך הצמצום לגילוי הוא ע"י שבהצמצום עצמו יש גילוי. יבאר ע"פ וידעת היום גו', שיום הוא התכללות ערבית, שהם חוו"ג, צמצום וגילוי, לעלה עד אין קץ ולמטה עד אין תכלית, או"כ,

ד"ה נשא: בעבודה - רו"ש. יbeer רו"ש בחיות הגוף, בחיות הנשמה, במלאים, בכליים, ועיקר הרו"ש הוא בהאור להתאחדותו בהכלי (מטי ולא מטי).

ד"ה בהעלותך: ויש גם רו"ש בהאור לגבי שרשו [ומען זה שיר גם באוא"ס שלפנה"צ], מפני שהאור הוא רק האורה, ובטבעו נ麝 לשרשו,

ד"ה שלח: וגם בשבייל ההתאחדות האור צ"ל רו"ש⁵⁷. יbeer הכרח להתאחדות החיים (שוב),

(57) חילוק בין רו"ש לצור התאחדות בין רו"ש מפני טבעו הוא, שהרצואה מפני טבעו אין לה שם שיקות כלל השוב, וכי יכול להיות גם היפך הכוונה, לעומת זאת רצוא לצור התאחדות הריני נזעך בו כוונת השוב. ولكن בכדי לבאר את ההתכללות שבין רצוא ושוב, שהרצואה מביא לידי שוב כי, ה' צריך להגייע דוקא לביאור זה.

ד"ה קרה: שבא ע"י ביטול וזיכור (רצו). יבהיר ר' ש זה בחיות הגוף, בחיות הנשמה, ובעולמות, דההמשכה (שוב) דשבת הוא ע"י הבירורים (רצו) של ששת ימי החול.

ד"ה חקת: יבהיר שבימי חול יש בירור אוכל מתוק פסולת ופסולת מתוק אוכל. אבל אכילה (וקרבנות⁵⁸) דשבת הוא רק בירור אוכל מתוק, אוכל,

ד"ה בוי מנה: שהוא ע"ד עליית הנשמות מג"ע התחתון לג"ע העליון, ובעובודה הר"ע ומיל ה"א את לבבר.

ד"ה פנחים: יש עניין באכילה בשבת שלמעלה מבירורים, והוא המשכה מלמעלה. דזהו ההפרש בין לחם מן הארץ (בירורים דתהו),

ד"ה מטבחות: בין לחם מן השמים (מן, למעלה מבירורים),

ד"ה דברים: המן לא ירד בשבת,

ד"ה זאותנן: והמשכטו בשבת דوكא, מפנימיות עתיק,

ד"ה זיענד: והיה דבר יום ביוםו (למעלה מהעולם, מהזמן),

עמ' א' צודא' קל': ג' סעודות שבת:

א' קאַדְקָטֶז: סעודה א', עונג פרטיז, הארת העונג,

א' קְטוֹזָקְבָּד: סעודה ב', עצמות העונג (המורגש),

א' קְבָהִקְבָּטָה: סעודה ג', עונג הבלתי מורגש,

עמ' א' קלבד: הנה כמו שמתכליים ר' ש כנ"ל באריכות, כן הו'
הוא האלקים (כלעליל ד"ה וכל העם),

מכאן ואילך יבהיר היחודים של הו' ואלקים בסדר עבודה האדם⁵⁹,

(58) שהוא ע"כ אכילה כלפי מעלה, שמצוין הוא שלחנו של מקום.

(59) ויבאר איך הוא הסדר העבודה מלטולמ"ע, דהיינו הא' (ד"ת) מגיעים לאין הב' (ד"ע) כי.

עמ' א'קלד-קלט: ללחם מן הארץ⁶⁰ וללחם מן השמים - ד"ת וד"ע.

ר"ה עתר'ז ואילך: יבאר עניין ד"ע וד"ת עד רום המעלות⁶¹,

ד"ה בראשית עתר'ז: ובעבודה הם יחו"ע וייחו"ת (לחם מן השמים וללחם מן הארץ⁶²).

ד"ה נח עתר'ז: (המשך פסוק הנ"ל) "בשמות ממעל ועל הארץ מתחת", להמשיך למטה בארץ כמו בשמותים, והוא ע"י מצוות [אר] מצותן העבודה מלמעלמ"ט, וגם לפיו بيان זה אין חידוש ב"בשמות ממעל". וע"כ מפרש באופן אחר:]

ד"ה לך לך: דיש שתי דרגות בשם הו' ואלקים, **בארץ מתחת** הוא המשכמת האו"פ ע"י ב' בח' רצואה הנ"ל. **בשמות ממעל** הוא להמשיך ואוא"ס הבל"ג שנסתלק כנ"ל ד"ה מצה זו (האו"מ),

ד"ה המבסה: ע"י חולות אהבה לאוא"ס, וגילויו בעולם ע"י תשובה⁶³.

(60) דקן היה סדר העבודה ביציאת מצרים: לפני שבנו^י זכו לנו מן השמים וכಹכנה אליו, אכלו מצה, שהיה ללחם מן הארץ. וגם הבראת העומרה ה"ע לחם מן הארץ. ולחם מן השמים שיר לענן מתן תורה (ע' א'קפא).

(61) עיין מ"ש מענין ד"ע וד"ת לעיל ע' תתקפה. لكمן ע' א'קצ.

(62) ויבאר בוה' ג' דרגות כנגד הנ"ל גב' ר"ש.

(63) ומה שמדובר בסוף המאמר מעניין התשובה (הו"ע תוכחת מוטר דלעיל ע' א'קצ, ותחילת העניין בד"ה במדבר). אין זה כענין היפוך החושך שבתשובה שיתבאר لكمן ח"ג בעניין 'אין עוד', כי אם עניין רפואת המכילה והצמצום שייגלה האור.

פרק שלישי - החלק שלא נאמר

הנה עד כאן – תיקון הצטום ע"י גilio⁶⁴. מכאו ואילך – **היפוך הצטום עצמו**, שהוא עומק העניין שהתחילה לעיל ד"ה מזה זו העת"ר (לילה כיום יאיר), ע"פ סיום הכתוב הנ"ל – “אין עוד”.

[עמ' א'rigog: יבהיר כיצד שיר שנברא יוכל לגלות אצילות ולמעלה מציאות, ע"פ אני וראשון (העלם העצמי) ואני אחרון (מל', קליטם). ראה לקמן ע' א'rifoz],

עמ' א'ריך-א'רען: ג"ע⁶⁵ – ממפ"ע (בארכז מתחה):

א'רכב: ”באופן עליון יותר“ – להביאור דלקמן, חב"ד דלעיל בכלל חג"ת יחשב.

א'רכד: עיבור (כולל גם ההתחלה שלאחר הלידה). ניקה עד גיל ג' ד' (בוצין בוצין, גילי הטבעה, חומר). עד גיל ו' (מורגש מצד המדות, ע"י מוחין דיניקה). עד גיל יג' (מורגש מצד השכל). עד גיל כ' (מושכל, מוחין בעצם). וכ"ז בנה"ט, אך בנה"א עד יג' هو עיבור.

א'REL-א'RELה: גדלות אבא (ג"ע ע"י עבודה) לעומת גדלות אמא (ג"ע מצ"ע),

א'RELו: זוגנא שלים – בכח חכ' שבכח',

א'RELז-א'RELמָא: זוגנא שלים – בכח פנימיות ועצמיות חכ' המAIR בשער הנ' דבינה (המתגלת בג"ע כדלקמן א'תנד).

א'RMET-א'RNND: בתיה אחותיAMI (עלית המל' בג' דרגות), בכל מאדר – גדלות אבא.

א'RNND-א'RSM: ג"ע ע"י עבודה – ע"פ ישבעו עצי הו',

א'RSMA-א'RSPO: מתגלת ע"י שמחה של מצוה (שפורצת גדר),

עד א'RUAA: של מצוה דיקא, מעלה הכליל (רשיכו),

(64) ע' א'רו – סיכום על כל הביאור הנ"ל ע"פ וידעת גוי' בשינויים ממעל ובארץ מתחה.

(65) אך שהוא מצ"ע, ואיך שהוא ע"י עבודה.

א' רעוז-א' חצר: עזה"ב⁶⁶ - [הוי יחתו מריביו] - **סוכ"ע** (בשים ממעל).

א' ערבית-א' רעט: שכר מצוות בהאי עלמא (אפיקלו בג"ע) ליכא,

א' רעט-א' רפואי: אוכל פירוטיהן,

א' רפואי-א' רפואי: יבראר שהמצוות הן כלים, מה שתיקון הכליל ממשיך אויר, אך הפיכת הכליל הוא דוקא ע"י הנשומות. ע"פ כ"ז יבראר הכתוב

-

א' רפוז-א' חצר: הוי יחתו מריביו (ביטול ושבירה) ע"י מצוות; ויתנו עז למלכו (קוב"ה, ז"א) - גדלות אבא בז"א⁶⁷. אך עיקר החידוש דعواה"ב -

א' רצט-א' שמוץ: וירום קרן משיחו (כנס"י, מל'), **עצמות** (אין עוד). קרן, מל' מלמטלמ"ע. יהונתן לדוד ושילשת (סגולתא). בירורים בעשי' (אתהPCA),

א' שח: ועי"ז משיח (לילה יאיר),

א' שוד-א' שדם: ויבאר ע"פ משיח אתה לאתבא צדיκיא בתיבותא: - הינו שזהו ע"י עבודה התשובה (עובדת מעלה ממדוה"ג מצד بحي' יחידה).

א' שוד-שטו: להאריך את החושך [oho המתקה הא' דלקמן],

א' שטו: המתקה הב' (ויבאו מורתה בפי' זהה), ע"י חסד דעתיק (או רפני מל' חיים),

א' שבה: המתקה הג' (ויבאו מורתה בפי' המדרש), קטרת.

[א' שכח-יט: חינוך בכח נעלם - ראה תرس"ו ע' שצג ואילך].

א' שלג-שמב: בעלי תשובה, רחמים (ע"פ הנה מקוםandi).

[מייטוק הא' - אה"ע ואה"ר (רב חסיד). מייטוק הב' - אהב"ת (אתהPCA דצדיקים). מייטוק הג' - בע"ת].

(66) הינו תחה"מ. ועיין לעיל פ' שעת-שפ.

(67) שהוא ע"ד הנגלי דג"ע ע"י עבודה. והוא ע"ד העליות דרו"ש שנת' לעיל סוף ח"ב (עי' ע' א' רפואי).

אמנם נחזור לעניינו, בתורת ה"מ, בעניין התפלה - סיוםו וסיכוםו בע' א'שמז'ט.

*

עמ' א'שנ: עד כאן דיבר על תפלה. מכאן ואילך עבר לדבר על תורה. ע"פ נר מצוה ותורה או. החלוקת בין תורה למצוות, דהgom שניהם הם מלמעלם"ט (לעומת הנר הו' נשמה, שהו"ע התפלה, מלמעלם"ע), מ"מן ר' (מצוה) הוא kali, משא"כ תורה היא אורכו.

סדר העניינים כך הוא:

א'שגב-א'תפס: יקדים אודות נר הו' נשמת אדם⁶⁸,

דhnשמה היא פטילה (מל'), ממוצע בין האור להשמון, היינו שהוא גם מקבל וגם משפייע, ויבאר פרט זה ע"פ משל מאור הראי, שהוא משל מלל' דעתך:

מל' במוחותה היה מקבל (א'שנה ואילך),

ליית לה מגימה כלום (א'שנז-א'shed),

משל מאור הראי, שהוא אור מקבל, שऋיר סיוע, אבל רואה בכח עצמוו, ונתק' מאור, ובשרשו כח הראי הוא כח עצמי⁶⁹ (א'שגב; א'שצח; א'תח; א'תנד; א'תסב),

[יבאר המשלים למל' דבריה דיצירה ודעתך] - אור הלבנה, אב"ט,
ואור הראי⁷⁰,

ולהבין המעלה שיש במל' דעתך, יקדים לבאר עניין זה בתורה -

(68) ואף שכבר ביאר בארכוה הנר נשמה (תפלה) לפנ"א, נראה הכוונה כאן לבאר, שגם בנשמה יש עבודה מלמעלם"ט, אה"ר ואהבת"ת (אור עצמי כי), ואעפ"כ יש מעלה במצוות (ע"ד מ"ש בתניא פ"ה), ועוד יותר בתורה.

(69) ואולי בזה מבאר המשל דפטילה (כדמשמע בתחילת העניין), דכמו שפטילה היא גם משפייע וגם מקבל, כן גם אור הראי.

(70) בשם ה'כתבים' (ע' א'shed). ולע"ע לא מצאת זאת בדורשים הנדרפסים.

מקרא משנה תלמוד שהם (מל' דacci ב)בריאה יצירה ועשי' (א'שסד-א'שפכו), שעפ"ז יובן בעולמות מעלה מל' דבריאה על מל' דאצילות (א'שפוג-א'שפח), ומעלת מל' יצירה על מל' דבריאה (א'שפוג-א'שצח), ומעתה יובן מעלה מל' דעתו', במשל אור הראי[,]
דנהה מוגבלות אור הראי - שהוא מקבל, לא רואה בחושך, מוגבל, וועלות אור הראי - שקיבלו רק בדרך סיוע (דלתא כאור הלבנה), וברשו רואה גם בחושך, וברשו הוא בעלי גבול, וכל זה מפני שבעצם הוא אור עצמי (א'שצח-א'שצח),

נשנות ביחס לתורה - מקובלים ומשפיעים

ובrhoחניות - חכמים נקראים עיני העדה, ולכן תקנו ברכות, להמשיך בח' ראה דחכ' בנש"י (א'שצח-א'תא),
ההמשך היא ע"י התורה, היינו שעיני העדה צריכים לסייע מאוד התורה (א'תב-א'תג),
לאידך יש.cc לחכמים להתריר האיסור (וכ"ש לאסור המotor) שלא כפי דין תורה, הרי שהם משפיעים בתורה (א'תג-א'תח),
והתווך בזה: מצד הנשנות למטה בגוף, הם מקובלים מהתורה,
ומצד שרש הנשנות (טהורה, ייחידה, ואפילו לפני ה指挥) הם
למעלה גם משורש התורה,

נשנות ביחס למלאכים - מקובלים ומשפיעים

והענין בעבודה, נשנות ל升华 למלאכים, דשניהם נמשלו לבחי'
עינים, אולם -
נשנות נק' "אישון עינו" ומלאכים נק' "עינוי הווי" (א'תח-תוי, עד
א'תכה),

והוא דוגמת החלוקת בין המופלא שבסנהדרין לשאר הע' זקנים, שקרוים "הוא ובית דין", ויבאר באריכות בח' 'הוא', אישון עינו הוא ח"ס (אריך) - א'תי, אישון עינו הוא שכל מופלא (עתיק) - א'תיא, ובעבדה: **בכל נפשך** (אריך) - א'תיאג, **בכל מאדך** (עתיק) - א'תיג'תכה⁷, אמנים לאידך יש מעלה במלacons, שכן הנשמות צריכות **לסיוע الملacons**, והוא עניין **ברכות ק"ש** - א'תכה-תלד. דהנה الملacons נק' מעי²², שمبرורים ומצמצמים ההשפעה העליונה שיתקבל בעולמות, וגם מברורים ומזככים את בעלאת המ"ן דהאדם (הלחם כלפי מעלה), שיתקבל למעלה, וע"כ الملacons הם הממצועים דרכם עולה עבודה האדם עד למעלה מעלה, ונמשכת לאדם השפעת אהוי"ר מלמעלה מעלה, נשמות בעבודתם (רמ"ח מצוות, בפרט בק"ש) לאשתאבה בגופה דמלכא (עצמות) - א'תלד-תמא, סיוע الملacons (bijouter אוור) הוא רק לצורך הנה"ב, וגם לננה"א בזזה"ג - א'תמד-תמט, והملacons מתעלים ע"י הנשמות - א'תנתנד,

נשמה המלווה בגוף (מל' דעשוי)

bihch shinshim la'malha

עליו הנשמה ע"י הגוף (שחורה ונואה, שחור שבעין) - א'תנה-תסב,

(7) דבתחילתה (א'תיג) מבואר שהוא' זה בח' סוכ"ע, אח'כ (א'תיד-א'תטו) מביא שיש חמישה 'הוא' לטובה (ה"ח) וחמשה 'הוא' לרעה (ה"ג) והוא שטב מכלון וזה בח' ע'ק, קו האמצעי, שמהופך ממדת הדין (ה"ג) לממדת הרחמים. ויבאר (א'תטו-א'תכד) ע"ד איהשר' בכל כוונתו (שהו"ע אחדות הו'), שיע"ז מהperf יד שמאלל ליד ימיין, שמבטל הדין.

(22) מציין לד"ה ונשב בגיא, ראה דה"ז במאמרי אדה"א דברים ח"א.

נשמה ביחס למצוה

ענין השמן במשל דנר נשמה - א'תסנ-תסנו.

עמ' א'תמו זיאלך (עד סוף ההמשך שנמצא בידינו לע"ע: נר מצוה). וקידם לבאר בענין הנר DNS-הנשמה (יחו"ע וחו"ת דק"ש), נראהה ע"מ לבאר מודיע צריכה הנשמה לטלית ותפילין (סיוע של מצוות) בשביל לבוא לעובדה של ק"ש, [עיין בתו"א ומארוי אדה"א שצווינו לקמן. לעיל ח"ב ע' א'קפט-קץ. ושם, שגם ק"ש גופיה היא גדר של מצוה].

תמ ולא נשלם

חלק ב' עמ' א'שנ:

ענין התורה (ותורה או ר) שחרר מסיום ההמשך, יובן ע"פ הציונים בגוף המשך "וכמשי"ת" בענין התורה⁷³: ע' תשסא, מתקה, א'טו, א'קמה, א'רפו, א'שמחית ובכ"מ.

לכללות הביאור דנר מצוה ותורה או ר - ראה תורה או ר ד"ה מי כה' אלקין⁷⁴; ובהרחבה יותר במאמרי אדמו"ר האמצעי בראשית ד"ה מי כה' אלקין.

בענין ציר אדם דתורה ודנשמה (ח"ג ע' א'שנ)⁷⁵ - ראה ד"ה וקבל היהודים תרע"ח.

חלק א' עמ' א':

ובונגו לשאלות שבריש המשך (פ"א) שלא נמצא עליהם ביאור בההמשך:

(73) נוסר על משנ"ת בפ"ס"א - פשפ"ג, שתורת המגיד כי היא תוספת ביאור על מ"ש שם לפנ"ז.

(74) כמו שמציאין בע' א'שנ. והוא דלא כהביאור בשערו אורה ד"ה כי אתה נרי.

(75) נזכר גם לעיל ח"ב ע' תותמג.

בענין ג' הכתירים - ראה ד"ה בשעה שהקדימו וביאורו במאמרי אדמו"ר האמצעי במדבר ח"ב (שבועות) ע' שנה.

[ונראה בדא"פ הביאור כך: שני הכתירים שקשרו במת'ם כתר תורה וכתר שם טוב⁷⁶: כתר שם טוב כנגד "נעשה", וכתר תורה כנגד "נסמע"⁷⁷.]

והנה אדמו"ר האמצעי מבאר (שם ס"ע תטז) בענין כתר שם טוב (דמשיך), שהוא **תושבע"פ** (ח"ת), לעומת כתר תורה - מ"ה - **תשב"ב** (ח"ע).

וראה גם בהמשך בח"ג ע' א'שפ'-שפ', שמבאר עניין זה דתושבע"פ (ח"ת, בינה יתרה כו' א"ח עתרת בעלה, כתר). והוא עניין **"מלמטה למעלה" בתורה גופא**. והוא ע"מ **"מגלה עמוקות מיני חושך"**⁷⁸.

בענין קשירת הכתירים לישראל ע"י המלאכים או ללא מלאכים - ראה בהמשך לקמן ח"ג מעنى סיוע המלאכים לנשומות, ומה שהנשומות למעלה מן המלאכים.

חלק א' עמ' רמה:

בענין "ουשית חג שבועות" (תער"ג)⁷⁹ - ראה ד"ה ועשית חג שבועות עתרו".

ועל כוגן דא אמר ר' מענדל פוטערפאס ע"ה בשם אדמו"ר הרש"ב נ"ע⁸⁰, שכשם שע"י סכין אחת מלטשים ומחדדים סכין שני', כן הוא שע"פ המשך אחד מביניהם מה צ"ל בהמשך אחר⁸¹.

(76) שכן כתר מלכות וכתר כהונה הו"ע הגילויים שבעלמות, והgilויים דברות שהיו גם לפני מ"ת.

(77) יUF"ג, מה שכתיר שם טוב **"עלגה על גביהו"**, והוא **"הקדימו"** נעשה לנשמע.

(78) הנזכר בע' א'שגב.

(79) שחרר ביאורו, ונראה שייך לסיום המשך שחסר. ועדין צריך חיפוש בנוגע הדיקום ששולב בר"ה הנ"ל.

(80) מהירה"ת ר' אפרים חיים שי' טראכטערנברג, שישמש את ר' מענדל באנגליה. נדפס בתשורה מהותונתו.

(81) ואב אציז אשר המשך שבועות (כל העם) **תרש"ה**, של"ב ללא סיטם, שישנו (עם הטיסום) בד"ה והיו הדברים סה"מ אידה"א דברים ח"א ע' רס"ו, ובהנסמן שם. ולהעיר גם מומוסופר שר' שלם קוראטין (החוור של אדנו"ע), כי ידע מוחמאמיר מה הי' תוכן המאמר (בהמשך) בשבוע הבא.

ואחר כל זאת אין כאן מקום לסיום אלא בתפילה, כי יבוא שילה
יראנו נפלאות מתורתו וילמדנו את המשך עד גמירה במהרה
בימינו אמן.
